

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jirásky, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, ve věci

žalobce: **Kuřim pro lidi, z. s.**
sídlem Jiráskova 437/26, 664 34 Kuřim
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Rašovským
sídlem Hlinky 135/68, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno

za účasti:

1) CETIN a. s.
sídlem Českomoravská 5210/19, 190 00 Praha 9 – Libeň

2) EG.D, a. s.
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno

3) Jezdecká stáj Srpek, s. r. o.
sídlem Příční 120/12, 602 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Jánem Bahýľem
sídlem Kotlářská 912/29, 602 00 Brno

4) E. L.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2022, č. j. JMK 160111/2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Osoba zúčastněná na řízení 3) má v úmyslu realizovat v blízkosti rybníku Srpek v Kuřimi záměr s názvem Jezdecký klub Srpek. Hlavní dominantou je stavba jezdeckého klubu – jedná se o kompaktní čtvercovou budovu o délce stěn 65 m určenou pro chov sportovních koní se specializací na drezurní a skokové soutěže. Součástí budovy jsou stáje pro 22 koní, sklad sena, sklad chovatelské techniky, vnitřní jízdárna, zázemí pro jezdce a návštěvníky a restaurace – výletní hostinec. Stavba je jednopodlažní a nad restaurací dvojpodlažní. Okolo budovy jsou dále umístěny tři venkovní jízdárny (zpevněné plochy), minizoo, vrt (studna), další menší objekty související se zásobováním vodou (přípojky, kanalizace, nádrž, zasakovací objekty) a oplocené pastviny. Součástí areálu jsou dvě parkoviště s kapacitou celkem 30 parkovacích míst.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 11. 2022, č. j. JMK 160111/2022, částečně změnil bod 10 výroku rozhodnutí Městského úřadu Kuřim („dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 1. 2022, č. j. MK/134082/21/OSŽP ze dne 25. 2. 2022, č. j. MMB/0170438/2021, a ve zbývajících částech zamítl odvolání žalobce a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím Městský úřad Kuřim rozhodl o umístění stavby „Jezdecký klub Srpek“ na pozemcích parc. č. 1368, 2759/1, 2760/1, 2773/9, 2775, 2780/9, 2780/10, 2780/11, 2780/12, 2780/13, 2780/15, 2780/16, 2780/17, 1782/1, 2782/15, 2782/16, 2782/17, 2782/18, 2782/19, 2782/20, 2783/1, 2784/5, 2904/58, 2904/61, 2904/62, 2904/66, 2904/72 a 2904/83 v k. ú. Kuřim.
3. V této věci soud posuzoval, zda při umístění stavby Jezdeckého klubu Srpek byly dodrženy jednak podmínky stanovené územním plánem města Kuřim, jednak zákonné podmínky pro umístění stavby v nezastavěném území. Podle názoru soudu byly, přičemž správní orgány též dostatečně posoudily vliv záměru na dopravu a vodní poměry v oblasti.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobce namítl, že stavební záměr je v rozporu s územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování. Dotčená plocha lokality Srpek je dle územního plánu rozvojovou plochou rekreace v krajině, přičemž dle bodu 4.4.2. b) ve spojení s bodem 8.12.4. textové části územního plánu je nepřipustné její využití pro účely pozemků a staveb, které nejsou v souladu s požadavky základní koncepce rozvoje území, ochrany a rozvoje hodnot. Základní koncepce rozvoje lokality Srpek je pak obsažena v bodu 4.2.4. textové části územního plánu; dle žalobce z ní vyplývá, že zde mohou být umístovány výhradně solitérní objekty, které nezasáhnou do volné krajiny daného území, což stavební záměr jezdeckého klubu nespĺňuje, neboť jde o soubor několika rozsáhlých staveb sloužících rozmanitým účelům. Tento záměr dále neodpovídá velikosti města Kuřim a navíc v těsném okolí města se nachází nejméně jedenáct jezdeckých klubů. Z textové části a odůvodnění územního plánu je rovněž patrné, že v daných plochách nemají být realizovány záměry, které budou představovat velké zábory půdy – ty mají být činné primárně za účelem zalesnění nebo

změny kultury v rámci půdního fondu. Konečně umístění stavby Jezdeckého klubu Srpek je v rozporu s § 90 písm. b) ve spojení s § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť nesplňuje podmínky pro umístění v nezastavěném území; k tomu žalobce odkázal na znalecký posudek Ing. arch. Michala Hadlače ze dne 28. 2. 2016.

5. Žalovaný dle žalobce nevzal v úvahu, že realizací záměru dojde k výraznému zhoršení dopravní situace (dle žalobce o desítky vozidel denně), přičemž doprava v okolí lokality Srpek je již za současného stavu značně přetížena. Žalobce poukázal na úzkou komunikaci a úzký podjezd pod železniční tratí s tím, že navrhovaná zrcadla u tohoto pojezdu nezajistí volný a bezpečný pohyb pěších a cyklistů v této klidové lokalitě. Řešením není ani umístění závoří na nové komunikaci na pozemku parc. č. 2780/15, ani zřízení míst pro vyhýbání se protijedoucím vozidel. Druhá používaná komunikace vede kolem hřbitova, kde by měla doprava zůstat zklidněná. V místě nejsou vybudované chodníky ani osvětlení a projekt s nimi nepočítá. Řešení spočívající ve snížení maximální povolené rychlosti doplněné o výstražné dopravní značení na zvýšený výskyt chodců je dle žalobce úplným zrušením rekreační oblasti.
6. V třetím a posledním žalobním bodu žalobce upozornil na skutečnost, že dle předloženého hydrogeologického průzkumu bylo množství podzemní vody již v roce 2018 hraniční. Dle doplňkového hydrogeologického průzkumu je předpokládán odběr 4 951 l/den a jímatelné množství 5 270,4 l/den s tím, že hladina podzemní vody vlivem spotřeby neustále klesá. Výstavba Jezdeckého klubu Srpek bude mít negativní dopad na stav podzemních vod, neboť pravidelné čerpání z plánovaného vrtu bude mít za následek neustálé snižování objemu podzemní vody. Žalobce upozornil, že dle programu Intersucho je předmětná lokalita zařazena do oblasti s deficitním nasycením vodní vláhou a ohrožeností půdním suchem. Skutečnost, že katastrální území města Kuřimi je významně ohroženo suchem, vyplývá též z Adaptační strategie na změnu klimatu Kuřimska. Dle Strategického plánu rozvoje města Kuřimi bude město podporovat opatření pro zvýšení retenční schopnosti krajiny, a to mj. revitalizací protierozních opatření v lokalitě Srpek a nivy Lučního potoku. Konečně dle Studie koncepce vodního hospodářství v povodí Kuřimky je lokalita v okolí Srpku až ke křížení dvou cyklostezek určena pro rozšíření území s přírodními vodními prvky (tůň a mokřady).
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Záměr je v převážené části umístován na pozemky, které jsou dle územního plánu součástí plochy C003 – rozvojová plocha rekreace v krajině. Přípustnost staveb a zařízení pro chov koní a případně jiných zvířat (mini ZOO) je zakotvena v regulativech pro tyto plochy jako součást hlavního využití (bod 8. 12 textové části). Záměr spočívající v chovu a ustájení koní s využitím pro sport a rekreaci podpoří vytvoření sportovního zázemí města a rekreační zóny za Srpkem v souladu se základní koncepcí územního plánu Kuřim v bodech 4.2.1 f) a 4.2.4. Jezdecký klub jako jednotlivě se vyskytující budova je solitérním objektem; existence dalších souvisejících (vesměs plošných) zařízení jako venkovní jízdrny, dětské hřiště či parkoviště nemají na solitérnost budovy vliv. Území dotčené záměrem představuje pouze zlomek rozvojové plochy C přilehlé k městské zástavbě mimo nejvíce pohledově exponovaná území a mimo hlavní přírodní hodnoty území; požadavek volné krajiny nelze dle žalovaného rigidně uplatňovat na celou

zónu. Výskyt zařízení jezdeckého sportu v okolních obcích není relevantním argumentem; posouzení, zda záměr odpovídá velikosti města, pak dle žalovaného není předmětem územního řízení. Rozsah záboru zemědělského půdního fondu je předmětem posouzení příslušným orgánem. Záměr je dle žalovaného v souladu s cíli a úkoly územního plánování, přičemž § 18 odst. 5 stavebního zákona nelze na věc aplikovat (týká se pouze umístění staveb nad rámec platného územního plánu). K posouzení souladu záměru s územně plánovací dokumentací je povolán výhradně stavební úřad; žalobcem zmiňovaný znalecký posudek není pro stavební úřad závazný.

9. Žalovaný připomněl, že žalobce byl účastníkem územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona a v souladu s § 89 odst. 4 téhož zákona mu tak přísluší námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí); námitky žalobce se tak s ohledem na předmět jeho činnosti mohly týkat výhradně ochrany životního prostředí přírody a krajiny, nikoliv bezpečnosti a způsobu dopravního řešení záměru. K bezpečnosti a plynulosti silničního provozu v souvislosti se záměrem žalovaný odkázal na stanovisko Policie České republiky, k dopravnímu řešení pak na závazné stanovisko silničního správního orgánu.
10. K ochraně vod žalovaný uvedl, že ve věci bylo předloženo souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve vztahu k areálové kanalizaci. Pokud jde o plánovanou studnu a systém odvedení dešťových vod včetně retenční nádrže, pak se jedná o stavby vodních děl, k nimž je třeba stavební povolení od vodoprávního úřadu. K ohrožení lokality suchem v souvislosti s klimatickou změnou žalovaný odkázal na závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, které potvrdilo závazná stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.
11. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

12. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) se k věci nevyjádřily.
13. Osoba zúčastněná na řízení 3) namítla, že žaloba překračuje aktivní legitimaci žalobce. Osoba zúčastněná na řízení 3) jako právní nástupce stavebníka jedná v dobré víře ve správnost správního rozhodnutí a v případě zrušení tohoto rozhodnutí soudem by jí vznikla škoda ve výši 5 445 000 Kč. Záměr je v souladu s územním plánem, který tento typ stavby v daném území explicitně připouští. Soliternost stavebního záměru vyplývá z projektové dokumentace. Ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona na věc nedopadá; i kdyby dopadalo, je s ním záměr v souladu. Znalecký posudek Ing. arch. Michala Hadlače není nezávislý a objektivní, neboť znalec je společně s jediným členem statutárního orgánu žalobce společníkem společnosti s ručením omezeným Institut regionálních informací, s.r.o., IČO: 25585991, se sídlem Chládkova 898/2, Žabovřesky, 616 00 Brno. Znalec vypracováním tohoto posudku porušil slib znalce a posudek nadto neodpovídá jeho oboru. Vlivům potenciální dopravy na území se žalovaný i stavební úřad pozorně věnovali; snížení maximální povolené rychlosti pod hranici povolenou v obci a realizací opatření pro vyhýbání se vozidel dojde k významnému zlepšení stávajícího stavu řešení dopravy v dané

lokalitě, nikoliv k jeho zhoršení. Ohledně tvrzeného zásahu do vodních poměrů podzemních vod se osoba zúčastněná uvádí zcela ztotožňuje s posouzením záměru provedeným vodoprávním úřadem s přihlédnutím ke stanovisku správce toku a správce povodí.

14. Osoba zúčastněná na řízení 4) uvedla, že uplatňuje své právo na nerušené užívání veřejného prostranství v lokalitě Srpek s tím, že plně souhlasí s podanou žalobou. Změny, které by realizací záměru nastaly, znemožní dosavadní užívání této lokality širokou veřejností. Dále uvedla, že realizací záměru bude značně ztíženo obhospodařování jejího sousedního pozemku parc. č. X, přičemž přes další její pozemky parc. č. XA, XB a XC v k. ú. K. vede rekreační silnička, která by měla sloužit záměru jako přístupová cesta. Osoba zúčastněná na řízení 4) navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

V. Posouzení věci

15. Žaloba není důvodná.

V./A) Procesní souvislosti

16. Osoba zúčastněná na řízení 3) bez bližší argumentace namítla, že žaloba překračuje aktivní legitimaci žalobce. K tomu soud uvádí, že aktivní legitimace žalobce vyplývá z § 66 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle něž je žalobu oprávněn podat také ten, komu toto oprávnění výslovně svěřuje zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu. Zvláštním zákonem je v projednávaném případě zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Žalobce splnil podmínky tzv. dotčené veřejnosti stanovené v § 3 písm. i) bod 2. tohoto zákona a účastnil se územního řízení podle § 9c odst. 4 téhož zákona. Podle § 9d odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se pak může žalobce jako dotčená veřejnost žalobou domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a napadat hmotnou nebo procesní zákonnost tohoto rozhodnutí. Pro účely postupu dle věty první se má za to, že dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 má práva, na kterých může být rozhodnutím vydaným v navazujícím řízení zkrácena. Toto ustanovení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí tedy zakládá žalobci aktivní legitimaci k podání žaloby proti územnímu rozhodnutí (resp. rozhodnutí žalovaného o odvolání proti tomuto rozhodnutí), přičemž žalobce má právo na plnohodnotný soudní přezkum, neboť citované ustanovení presumuje hmotná práva, na nichž mohl být rozhodnutím žalovaného zkrácen. Žalobní body obsažené v žalobě tudíž aktivní legitimaci žalobce nepřekračují.
17. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 9d odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí ve lhůtě 90 dnů od jejího podání. Jelikož soud na základě žalobních bodů a obsahu správního spisu nedospěl k závěru, že by hrozilo nebezpečí závažných škod na životním prostředí v důsledku realizace záměru, nepřiznal žalobě odkladný účinek, ani nenařídil předběžné opatření ve smyslu druhé a třetí věty tohoto ustanovení. O tomto svém závěru nevydával žádné formální usnesení – to je totiž dle názoru soudu na místě pouze tehdy, pokud k přiznání odkladného účinku (vydání předběžného opatření) soud přistoupí. V opačném případě však jakákoliv formalizovaná aktivita soudu nedává smysl. Usnesení soudu, jímž by ve výroku nepřiznal žalobě odkladný účinek (případně nenařídil předběžné opatření), by nijak neměnilo práva a povinnosti účastníků řízení a osob na něm zúčastněných. Vydání takového usnesení ve snaze učinit zadost textu zákona by bylo projevem přepjatého formalismu způsobilým vnést pouze zmatek mezi účastníky řízení, o zcela zbytečných

nákladech na straně soudu nemluvě. Nejsou-li tedy splněny podmínky § 9d odst. 2 věta třetí zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pak soud nepřizná žalobě odkladný účinek, ani nenařídí předběžné opatření. Usnesení o tom ovšem nevydává.

V./B) Rozpor s územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování

18. Z hlediska aplikace relevantní právní úpravy na projednávanou věc je určující, že územní řízení bylo v dané věci zahájeno dne 15. 3. 2016. V souladu s čl. II bod 10 zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je pak třeba na věc aplikovat stavební zákon ve znění účinném do 31. 12. 2017.
19. Podle § 90 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu
 - a) s vydanou územně plánovací dokumentací,
 - b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,
 - c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,
 - d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,
 - e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.
20. Podle § 2 odst. 1 písm. f) stavebního zákona se nezastavěným územím rozumí pozemky nezahrnuté do zastavěného území nebo do zastavitelné plochy. Podle § 18 odst. 5 stavebního zákona lze v nezastavěném území v souladu s jeho charakterem umisťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepší podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umisťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.
21. Relevantní části územního plánu Kuřim jsou citovány v rozhodnutích obou správních orgánů a nejsou mezi stranami sporné. Jejich správnost soud ověřil nahlédnutím do elektronické verze územního plánu, neboť územní plán byl v souladu s § 165 odst. 3 stavebního zákona zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách města Kuřim.
22. Záměr Jezdecké stáje Srpek je umístěn do plochy C003 – rekreace v krajině, která je současně rozvojovou plochou změn v krajině. Podmínky využití ploch rekreace v krajině jsou obsaženy v bodu 8.12 textové části územního plánu. Jedná se o následující regulativy:

8.12.1. Hlavní využití, tj. převažující využití:

a) pozemky bez zástavby sloužící rekreačním účelům (například přírodní koupaliště a pláže, tábořiště, kempy, golfové hřiště apod.);

b) pozemky staveb a zařízení pro chov koní a jiných zvířat (např. domácí mini ZOO).

8.12.2. Přípustné využití, které neznemožní převládající hlavní využití, zahrnuje zejména:

a) neoplocené pozemky zemědělského půdního fondu (tj. orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty);

b) pozemky určené k plnění funkcí lesa;

c) pozemky a stavby drobné doprovodné a sakrální architektury (např. odpočívadla, plastiky, turistické přístřešky, altány, rozhledny, kaple, boží muka), pozemky další zeleně (např. stromořadí, aleje, remízy, ÚSES), pozemky vodních toků a ploch, pozemky protipovodňových, retenčních a protierozních opatření a pozemky a stavby veřejné dopravní a technické infrastruktury.

8.12.3. Podmíněně přípustné využití za podmínky, že daný záměr bude v souladu s charakterem území, přičemž soulad bude posuzován v navazujících správních řízeních:

a) pozemky staveb pro zemědělství, lesní nebo vodní hospodářství, které svým účelem a kapacitou odpovídají charakteru a výměře místně souvisejících pozemků a jsou technologicky přímo vázány na dané stanoviště;

b) veřejná dopravní infrastruktura a účelové komunikace;

c) veřejná technická infrastruktura a přípojky;

d) pozemky a stavby, které zlepší podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra) a neznemožní průchodnost krajinou, v měřítku úměrném potenciálu území a v souladu s jeho charakterem;

e) oplocení, které neznemožní hlavní využití nebo zlepší podmínky pro fungování hlavního využití.

8.12.4. Nepřípustné využití:

a) pozemky a stavby, které nejsou v souladu s požadavky základní koncepce rozvoje území, ochrany a rozvoje hodnot;

b) pozemky fotovoltaických nebo větrných elektráren;

c) stavby pro reklamu nebo samostatné informační a reklamní zařízení;

d) pozemky, stavby a zařízení pro těžbu nerostů;

e) bydlení nebo pobytová rekreace v rámci staveb.

8.12.5. Podmínky prostorového uspořádání nejsou stanoveny.

23. Pokud jde o základní koncepci rozvoje území [s níž nesmí být záměr v rozporu dle bodu 8.12.4. písm. a) územního plánu], ta je obsažena v bodu 4 územního plánu. Pro posuzovaný záměr jsou určující následující body:

4.2.1. písm. f) Město sportu: prioritou je rozvoj sportovního zázemí města (území sportovního areálu při ulici Blanenské, západně od čtvrti Díly sv. Jána a rekreační zóny za Srpkem). Cílem je zajištění podmínek pro sportovní aktivity odpovídající velikosti města, včetně zajištění jejich přístupnosti, obsluhy občanským vybavením a přírodních hodnot.

4.2.4. Rekreační zóna za Srpkem (C):

a) Prioritou je revitalizace volné krajiny u rybníka Srpek a zlepšení její přístupnosti. Cílem rozvoje je vytvoření rekreačního zázemí města s charakterem volné krajiny, s ojedinělými soliterními objekty, jejichž využití bude sloužit pouze pro obsluhu těchto aktivit a bude v souladu s charakterem území.

b) Prioritou je rozvoj chatové oblasti na jihovýchodním svahu vrchu Cimperk. Cílem je vytvoření prostorově uspořádané zástavby určené zejména pro individuální rekreaci v chatách.

c) Prioritou je zpřístupnění lokality přes bariéru železniční dráhy navázáním na stávající strukturu veřejných prostranství, zejména na ulice Luční, Wolkerovu, Svatopluka Čecha, Zborovskou a U Stadionu.

Žalobce též poukazuje na bod 4.4.2. písm. b) podle nějž mezi rozvojové plochy patří *plochy změn v krajině*, tj. *plochy pro změnu využití v nezastavěném území, vymezené za účelem přeměny nezastavěného území s nevhodným využitím*.

24. Žalobce v žalobě především sporuje soulad stavebního záměru s regulativy územního plánu, tj., namítá rozpor napadeného rozhodnutí žalovaného s výše citovaným § 90 písm. a) stavebního zákona. Soud ovšem argumentaci žalobce nesdílí. Žalobce sám připouští, že záměr je zcela v souladu s hlavním využitím příslušné plochy ve smyslu bodu 8.12.1 písm. b) územního plánu, tj. jedná se o stavbu a zařízení pro chov koní a jiných zvířat. Do této kategorie je třeba kromě venkovních i vnitřních jízdáren, minizoo či stájí zařadit též další zázemí pro koně a jezdce včetně skladů sena a chovatelské techniky. Bez nich lze totiž je obtížně uvažovat o tom, že by bylo naplněno hlavní využití, tj. chov koní. Uvedenému hlavnímu využití neodpovídá v podstatě pouze plánovaná restaurace, kterou ovšem lze podřadit pod podmíněně přípustné využití této plochy zakotvené v bodu 8.12.3 písm. c), neboťlepší podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu. Oproti současnému stavu totiž umožní návštěvníkům lokality Srpek občerstvení a hygienické zázemí, které zde chybí. Podle názoru soudu není restaurace v rozporu s rekreačním charakterem území; ostatně základní koncepce územního plánu města Kuřim v bodu 4.2.1. písm. f) v této lokalitě přímo stanovuje jako jeden z cílů zajištění obsluhy sportovních aktivit občanským vybavením, kam výletní restaurace poskytující občerstvení zcela jistě spadá. Zbývající stavby a terénní úpravy se týkají převážně zásobování vodou, které je v souladu s bodem 8.12.3. písm. a) územního plánu. Konečně oplocení pastvin spadá pod bod 8.12.3 písm. e) územního plánu – stěží lze mít za to, že by oplocení pastvin zhoršilo chov koní, právě naopak.
25. Soud do jisté míry chápe stanovisko žalobce týkající se mohutnosti objektu jezdeckého klubu, který nepochybně významně změní prostor západně od rybníka Srpek. Samotná velikost této stavby ovšem dle názoru soudu nemůže být důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť není v rozporu s územním plánem města Kuřim. Ten totiž v bodu 8.12.5. nestanoví podmínky prostorového uspořádání pro plochy rekreace v krajině (na rozdíl od jiných druhů ploch). Jediným relevantním limitem je tu pak požadavek bodu 4.2.4 písm. a) základní koncepce, tj. vytvoření rekreačního zázemí města s charakterem volné krajiny, s ojedinělými soliterními objekty, jejichž využití bude sloužit pouze pro obsluhu těchto aktivit a bude v souladu s charakterem území. Pokud jde o pojem soliterní objekt, ten není definován právními předpisy ani územním plánem Kuřim. Z jeho základního jazykového významu nicméně plyne že by se mělo jednat o umísťování jednotlivých samostatných objektů tak, aby jejich hustota nezneškodnila charakter volné krajiny; jinými slovy tento regulativ brání vzniku blokové či uliční zástavby. Z hlediska velikosti samotného soliterního

objektu však z tohoto regulativu nelze dovodit nic v neprospěch plánovaného záměru. Na věci nemění ničeho ani skutečnost, že záměr sdružuje „pod jednou střechou“ více funkčně odlišných prostor, neboť všechny tyto prostory mohou být v daném území umístěny, jak bylo popsáno výše. Za nedůvodnou považuje soud též námitku, že záměr neodpovídá velikosti města Kuřim – předpoklad ustájení 22 koní pro sportovní potřeby města o cca 11 000 obyvatelích nelze považovat za excesivní [v rozporu s bodem 4.2.1. písm. f) územního plánu]. Skutečnost že v blízkých sídlech se nachází jiné jezdecké kluby rovněž nemá na posouzení zákonnosti rozhodnutí vliv, neboť územní plán Kuřim na uvedené ploše přímo předpokládá chov koní za účelem sportovního využití obyvatel města Kuřim. Záměrem města je tedy mít tuto rekreační aktivitu v bezprostředním dosahu svých obyvatel. Konečně tvrdí-li žalobce, že v dané ploše nesmí být realizovány záměry, které budou představovat velké zábory půdy, pak takový regulativ z územního plánu Kuřim nevyplývá.

26. Mezi účastníky dále není sporné, že se záměr nachází v nezastavěném území. Na povolení umístění tohoto záměru v území se proto aplikují pravidla výše citovaného § 18 odst. 5 stavebního zákona. Pokud žalovaný a osoba zúčastněná na řízení 3) tvrdili, že tato úprava na věc nedopadá, pak se mýlí; soudu přitom není zřejmé, z čeho dovozují, že se tato právní úprava týká pouze umístění staveb nad rámec platného územního plánu. Konstantní judikatura vykládá toto ustanovení tak, že stanovuje podmínky pro výjimku z ochrany nezastavěného území, která je veřejným zájmem. Aby však některý ze záměrů obsažených v tomto ustanovení nemohl být v území vůbec umístěn, musela by ho příslušná územně plánovací dokumentace výslovně vyloučit (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 4 As 234/2017-38, a ze dne 8. 11. 2019, č. j. 3 As 312/2017-26). Územní plán města Kuřim umístování záměrů obsažených v § 18 odst. 5 stavebního zákona v dané ploše nevyklučuje. Záměr osoby zúčastněné na řízení 3) pak nepochybně zčásti odpovídá stavbám pro zemědělství a vodní hospodářství a ve zbytku stavbám, které zlepšují podmínky využití nezastavěného území pro účely rekreace a cestovního ruchu. S ohledem na povahu dané oblasti jako rekreační zóny v krajině je pak plánovaný záměr též v souladu s charakterem území. Podmínky pro umístění stavby dle § 18 odst. 5 stavebního zákona jsou proto splněny. K tomu soud odkazuje též na odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu.
27. Žalobce v této souvislosti odkázal na znalecký posudek Ing. arch. Michala Hadlače ze dne 28. 2. 2016. K tomu soud zdůrazňuje, že ve správním i soudním řízení slouží znalecké posudky k zodpovězení skutkových otázek, k nimž je třeba odborného vzdělání. Jinými slovy znalecké posudky slouží k odbornému zjištění skutkového stavu. Oproti tomu otázka, zda navrhovaný záměr splňuje podmínky § 18 odst. 5 stavebního zákona, je výlučně otázkou právní, kterou musí zodpovědět sám správní orgán nebo soud a nikoliv znalec. Posudek Ing. arch. Hadlače ze dne 28. 2. 2016, č. 1/2016, a jeho doplnění ze dne 13. 5. 2018, č. 1/2018, nemají charakter znaleckého posudku ve smyslu § 56 správního řádu, nýbrž jde o prezentaci – byť podrobně odůvodněného – právního názoru jejich autora. Ing. arch. Hadlač dospívá k závěru, že záměr osoby zúčastněné na řízení 3) není v souladu s územním plánem Kuřim ani s § 18 odst. 5 stavebního zákona. Soud dopěl výše k opačnému závěru a na své úvahy proto odkazuje. Pro úplnost soud dodává, že jedním z hlavních argumentů Ing. arch. Hadlače o neslučitelnosti záměru s § 18 odst. 5 stavebního zákona, je skutečnost, že součástí záměru má být i byt správce. V projektové dokumentaci ověřené stavebním úřadem se ovšem takové využití plánované stavby nenachází, a nemůže být proto ani důvodem pro shledání jejího rozporu s § 18 odst. 5 stavebního zákona.

V./C) Závažné narušení dopravy

28. Soud především uvádí, že i otázka dopravy má nepochybně přímý vztah k ochraně životního prostředí, přírody a krajiny, jimiž se žalobce zabývá. Zvolený způsob dopravy osob, zásobování a dopravy v klidu jednoznačně utváří krajinu a zasahuje do přírodních hodnot – o souvisejících polutantech nemluvě. Žalobce tedy mohl ve správním řízení vznést i námitky týkající se dopravy a správní orgány byly povinny se s nimi vypořádat. Opačné stanovisko žalovaného je nesprávné. Jelikož však stavební úřad vyžádal potřebná závazná stanoviska, která obsahují odpovědi na námitky žalobce, a jelikož žalovaný vyžádal též jejich potvrzení v odvolacím řízení, nedošlo tímto postojem žalovaného k zásahu do práv žalobce.
29. Dopravní obsluha záměru je řešena ze silnice vyšší třídy II/385 Tišnovská po veřejné účelové komunikaci vedle hřbitova. Tato komunikace následně podjíždí železniční trať a dělí se na dvě cesty – jednu podél břehu rybníku Srpek, jednu podél železniční trati směřující dále k chatové osadě na Cimperku. Mezi těmito dvěma cestami má být umístěn záměr a napojen na obě cesty účelovými komunikacemi.
30. Stavební úřad si k dopravnímu řešení vyžádal závazné stanovisko silničního správního úřadu podle § 40 odst. 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Silniční správní úřad vydal dne 18. 3. 2019 pod č. j. MK/4884/19/OD k záměru souhlasné závazné stanovisko, které ještě následně doplnil dvěma navazujícími souhlasnými závaznými stanovisky ze dne 26. 11. 2019, č. j. S-MK/13979/19/OD, a ze dne 4. 5. 2021, č. j. S-MK/9718/21/OD. Tato závazná stanoviska byla potvrzena v odvolacím řízení nadřízeným silničním správním úřadem v závazném stanovisku ze dne 15. 8. 2022, č. j. JMK 120308/2022.
31. Silniční správní úřad odhadl zvýšení provozu na řádově desítky převážně lehkých aut denně a výjimečně v případě konání soutěže až na první stovku. S odkazem na průzkum intenzity dopravy z července 2016 a na pasport místních komunikací dospěl k závěru, že nárůst dopravy bude nevýznamný. Účelová komunikace kolem hřbitova o šířce 4 m je komunikací funkční skupiny C, které se mohou navrhovat při intenzitě do 500 vozidel denně – tato intenzita nebude ani užíváním záměru překročena. Žalobce proti těmto závěrům silničního správního úřadu nevznáší žádné konkrétní námitky, spíše obecně vyjadřuje obavu z nárůstu dopravy, který může vést ke snížení bezpečnosti cyklistů a chodců. Z argumentace žalobce je zjevné, že dle jeho názoru by pro řešení dopravní situace bylo nejlepší celý záměr vůbec nerealizovat. Pro to ovšem nejsou skutkové a právní důvody. Podle soudu není sporu o tom, že realizace záměru přinese zvýšení dopravního zatížení obslužných komunikací. Současně však z úvah silničního správního úřadu, které soud považuje za logické, vyplývá, že kapacita pro toto zvýšení je dostatečná. Pokud jde o požadavek zklidnění dopravy kolem hřbitova, případně o nutnost chodníků a osvětlení, pak soud s ohledem na nárůst dopravy jen v řádu desítek lehkých aut denně nepovažuje jisté narušení klidu v okolí hřbitova, resp. absenci chodníků a osvětlení, za tak zásadní skutečnost, že by z pohledu požadavků na dopravní infrastrukturu měla znamenat rozpor záměru se stavebním zákonem či zákonem o pozemních komunikacích. Plánovaný záměr je tak v souladu s požadavky na veřejnou dopravní infrastrukturu ve smyslu § 90 písm. d) stavebního zákona.
32. Pokud jde o otázku bezpečnosti provozu, pak silniční správní úřad v závazném stanovisku postupně vymezil několik podmínek, které by měly k bezpečnosti přispět (snížení nejvyšší povolené rychlosti na 20 km/h, instalace zrcadel k podjezdu pod tratí, realizace výhyben pro auta, instalace závoje k cestě kolem rybníku Srpek, výstražné značky) s tím, že je nezbytné před kolaudací stavby obstarat pravomocné opatření obecné povahy dle § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jímž bude stanovena místní úprava provozu. Soud rozhodně nemá za to, že by silničním správním úřadem uvedená opatření,

kteřá zcela zjevně zlepší stávající dopravní situaci v místě, znamenala „úplné zrušení rekreační oblasti“. Z pohledu územního rozhodnutí je naopak otázka bezpečnosti provozu řešena silničním správním řadem dostatečně, přičemž jeho závazná stanoviska podrobně reagují na námitky žalobce. Ostatně silniční správní úřad též správně podotýká, že přístup pěších a cyklistů do lokality se odehrává převážně jinými cestami (ulicemi Luční a Husovou), než kudy je plánováno zásobování motorovou dopravou. Lze jen doplnit, že v rámci řízení o stanovení místní úpravy provozu bude možné též zvážit další omezení z hlediska bezpečnosti, např. otázku, zda by vůbec měla být komunikace podél rybníku Srpek přístupná motorovým vozidlům (a zda by doprava neměla být vedena výhradně podél trati směrem k chatové osadě na Cimperku).

V./D) Zásah do vodních poměrů

33. Vodní poměry byly v územním řízení o umístění záměru řešeny ve více rovinách (křížení splaškové kanalizace s vodním tokem Luční potok, zásobování vodou – vrt, retenční nádrže, kanalizace). Žalobce své námitky míří především proti možným změnám vodních poměrů v důsledku čerpání podzemní vody pro potřeby záměru z hlubinného vrtu. Jak vyplývá z bodů 11. – 15. územního rozhodnutí, jsou studna (vrt) a systém odvedení dešťových vod včetně retenční nádrže stavbami vodních děl, které vyžadují jednak povolení k nakládání s vodami, jednak stavební povolení od vodoprávního úřadu. V rámci územního řízení tak ještě nebylo definitivně rozhodnuto o tom, že a jakým způsobem budou konkrétně tato vodní díla realizována. V územním řízení se však prověřovalo, jaký vliv bude mít provoz záměru na vodní poměry a jak bude zajištěno jeho zásobování vodou. (požadavky v tomto směru vzneslo i závazné souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 6. 4. 2016, č. j. JMK 52088/2016 – „stanovisko EIA“). K tomu bylo zpracováno inženýrsko-geologické a hydrogeologické posouzení (závěrečná zpráva z dubna 2015), dále projektová dokumentace vrtané studny včetně hydrogeologického vyjádření (červen 2016) a doplňkový hydrogeologický průzkum (závěrečná zpráva ze září 2018). Z těchto podkladů vyplývá, že umístění a zásobování záměru vodou je možné. Průzkumy potvrdily vydatnost zdroje 5 270,4 l denně. Uvádí-li sám žalobce plánovanou spotřebu při provozu záměru 4 951 l za den, pak je zřejmé, že jde o zdroj dostatečný, nikoliv hraniční. Úvahy žalobce o možném snížení vydatnosti tohoto zdroje v budoucnu z důvodu klesání hladiny podzemní vody, nejsou pro rozhodnutí o umístění záměru relevantní. Pokud by k takové situaci došlo, je na osobě zúčastněné na řízení 3), aby zásobování vodou řešila buď zavedením úsporného hospodaření s vodou nebo napojením na další zdroj vody (např. obecní vodovod, který přechází přes její pozemky). Z hlediska umístění záměru v území jsou pro soud podstatné závěry průzkumů, podle nichž čerpáním vody z vrtu nedojde k negativnímu ovlivnění okolních hydrodynamických poměrů ani vydatnosti stávajících vodních zdrojů. Tím jsou splněny též podmínky stanoviska EIA a umístění záměru do území tak z pohledu soudu stav vodních poměrů v oblasti nebrání.
34. V poslední části svých námitek žalobce upozorňuje na některé strategické dokumenty města Kuřim týkající se boje se suchem. Soud si je vědom důsledků globálního oteplování a mizení podzemní vody z krajiny. To však samo o sobě neznamená, že z důvodu budoucích obav o stav podzemní vody není v současné době možné umisťovat a realizovat stavby. Zákodárce totiž dosud k takové přísné regulaci nepřistoupil. Z obecných principů ovládajících územní řízení a z principu předběžné opatrnosti pouze vyplývá, že je třeba při rozhodování v území brát tyto skutečnosti do úvahy. Stavební úřad tak přesně postupoval, neboť jeho rozhodnutí je z hlediska zásobování vodou a stavu podzemní vody podloženo

hydrogeologickými průzkumy, jak je popsáno výše. Další nezávazné programové dokumenty města Kuřim nemohou územní rozhodnutí vydané v souladu se zákonem zvrátit. Pro úplnost soud podotýká, že protierozní opatření a vodní prvky jsou nadto městem Kuřim zjevně plánovány v místech severně od rybníku Srpek, kde se nachází i niva Lučního potoka a lokální biocentrum, avšak záměr osoby zúčastněné na řízení 3) leží západně od rybníka Srpek vedle železniční trati. Realizace záměru tudíž nijak nezasahuje ani do těchto strategických záměrů města Kuřim.

V./E) Námitky osoby zúčastněné na řízení 4)

35. K námitkám osoby zúčastněné na řízení 4) uvedeným v jejím vyjádření soud v první řadě konstatuje, že tato osoba mohla sama podat proti rozhodnutí žalovaného žalobu, měla-li za to, že je v rozporu se zákonem. To ovšem neučinila. Soud proto není oprávněn se jejími námitkami blíže zabývat, případně na jejich základě rozhodnutí žalovaného zrušit. Pro úplnost lze však uvést, že lokalita, v níž má být umístěn záměr jezdecké stáje Srpek, není vymezena jako veřejné prostranství, a není tudíž zřejmé, z čeho osoba zúčastněná na řízení 4) dovozuje své právo na její nerušené užívání. Pokud osoba zúčastněná na řízení 4) namítá, že bude realizací záměru značně ztíženo obhospodařování jejího sousedního pozemku parc. č. X, není soudu vůbec zřejmé, jak konkrétně by k takovému ztížení mělo dojít. Přístupnost k tomuto pozemku není realizací záměru jakkoliv omezena. Uvádí-li osoba zúčastněná na řízení též to, že přes její pozemky parc. č. XA, XB a XC v k. ú. K. povede přístupová cesta k navrhovanému záměru, pak lze pouze uvést, že tato cesta již přes tyto pozemky vede a realizací záměru v tomto ohledu k žádné změně nedojde. Námitky jsou nedůvodné.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. dubna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu